

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
Splaiul Independenței nr.5, Sector 4
SECȚIA A V-A COMERCIALĂ

DOSARUL NR. 31093/3/2007
(Număr în format vechi 668/2008)

T.P.
Aprobat C.N.P.R.
Nr. 103/DC/5009/1998

COMUNICARE

Către,

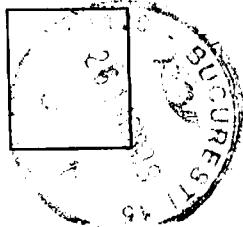
SC APROMATCO SA, adresa: Bucureşti, cu sediul ales la Cabinet de Avocat Bogdan Dumitru din str. Domniţa Anastasia, nr. 3, ap.4, sector 5

Recomandata

• 144346

Nr.....

Data sosirii

Localitatea Bucureşti
Sectorul
Cod poştal
Oficiul poştal nr.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
Splaiul Independenței nr.5, Sector 4
SECȚIA A V-A COMERCIALĂ

DOSARUL NR. 31093/3/2007
(Număr în format vechi 668/2008)

**COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ
NR. 413 DIN DATA DE 16 Octombrie 2008**

SC APROMATCO SA, Bucureşti, cu sediul ales la Cabinet de Avocat Bogdan Dumitru din str. Domniţa Anastasia, nr. 3, ap.4, sector 5, vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 413, pronunțată la data de 16 Octombrie 2008, de către CURTEA DE APEL BUCUREŞTI SECȚIA A V-A COMERCIALĂ.

Semnătura greffier,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "C. Popescu".

R OMÂNIA

Dosar nr. 31093/3/2007

CURTEA DE APEL BUCUREŞTI - SECȚIA A V-A COMERCIALĂ

Decizia comercială nr.413

Şedinţa din camera de consiliu de la 16.10.2008

Curtea compusă din:

PREŞEDINTE	Eugenia Voichescu
JUDECĂTOR	Minodora Condoiu
GREFIER	Ioana Pandele

Pe rol pronunțarea asupra apelului formulat de apelanta reclamantă TOMA AURICA, apelanta intervenientă EDEN LLC și apelanta părâtă SC APROMATCO SA împotriva sentinței comerciale nr.1585/04.02.2008 pronunțată de Tribunalul București Secția a V-a Comercială în dosarul nr.31093/3/2007 în contradictoriu cu intimata intervenientă NĂSTASE RALUCA EUGENIA .

Dezbaterile au avut loc în şedinţă publică de la 09.10.2008, fiind consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de astăzi, 16.10.2008 când a decis următoarele :

C U R T E A

Asupra apelurilor comerciale de față;

Prin cererea înregistrată sub nr.31093/3/2007 din 17 septembrie 2007 pe rolul Tribunalului București – Secția a VI a Comercială, reclamanta TOMA AURICA, domiciliată în București a solicitat , în contradictoriu cu părâta SC APROMATCO SA, cu sediul în București, ca instanța să constate nulitatea absolută a hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor societății părâte de la 15 aprilie 2007 și să o oblige pe părâtă la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii s-a arătat ordinea de zi a şedinței în care s-a adoptat hotărârea contestată și s-a susținut că această hotărâre este nulă absolut întrucât a fost adoptată cu votul lui Sava Cătălin, care era în același timp administrator al societății părâte și reprezentant al acționarului majoritar Formby Trading Limited. A susținut că votul administratorului atrage nulitatea absolută a hotărârii AGA în conformitate cu dispozițiile articolului 125 alin. 5 din legea nr.31/1990, întrucât, dacă administratorul nu ar fi fost prezent și nu ar fi votat, cvorumul prevăzut de lege și de actul constitutiv nu ar fi fost întrunit.

A susținut, de asemenea, că rezultă clar intenția de fraudare a intereselor celorlalți acționari care nu au participat la adunarea generală.

La termenul din 22 octombrie 2007 au formulat cereri de intervenție în interes propriu pe de o parte SC KOILADA INVEST SRL și SC JIULUI INVESTMENT SRL, ambele cu sediul în București și pe de altă parte ZLATE ANDREI, cu domiciliul procesual ales în București.

În motivarea cererii de intervenție în interes propriu, SC KOILADA INVEST SRL și SC JIULUI INVESTMENT SRL au arătat că solicită respingerea cererii de chemare în judecată și obligarea reclamantei TOMA AURICA la plata cheltuielilor de judecată, au prezentat situația de fapt pe care se grefează litigiul părților, precum și situația juridică a societății pârâte, care a impus ordinea de zi a adunării generale.

Au susținut că cererea de intervenție în interes propriu este admisibilă, întrucât interesul propriu este dat de calitatea intervențientelor de proprietari ai imobilelor situate în București, str.Jiului și că este netemeinică cererea de chemare în judecată, în primul rând pentru că este prescris dreptul la acțiune în conformitate cu dispozițiile articolului 125 alin. 5 din Legea nr. 31/1990, iar în al doilea rând pentru că dispozițiile articolului 125 alin. 5 din lege nu sunt incidente, neexistând identitate între calitatea de administrator conferită de legea nr.31/1990 și cea de administrator special conferită de articolul 18 din legea nr.85/2006.

În motivarea cererii de intervenție în interes propriu, ZLATE ANDREI a arătat că solicită respingerea cererii introductive de instanță și a susținut că reclamanta nu are calitate de acționar, că acțiunea este inadmisibilă pentru că este lipsită de cauză, hotărârea A.G.E.A contestată fiind una din condițiile legale de închidere a procedurii de faliment și de plată a creditorilor.

A susținut, de asemenea, că nu sunt incidente dispozițiile articolului 125 alin. 5 din legea nr.31/1990, câtă vreme Sava Cătălin avea calitatea de administrator special.

La termenul din 19 noiembrie 2007, pârâta a depus întâmpinare și cerere reconvențională, NĂSTASE RALUCA EUGENIA a depus cerere de intervenție în interes propriu, iar SC KOILADA INVEST SRL și SC JIULUI INVESTMENT SRL au depus cerere de intervenție în interesul SC APROMATCO SA.

În întâmpinare, pârâta a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată și respingerea cererilor de intervenție în interes propriu formulate de SC KOILADA INVEST SRL, SC JIULUI INVESTMENT SRL și ZLATE ANDREI, cu motivarea de esență că hotărârea AGA a fost adoptată prin încălcarea incapacității speciale, propter rem, prevăzută de articolul 125 alin. 5 din legea nr.31/1990, săcționată cu nulitatea absolută, expresă. De asemenea, a invocat și neîndeplinirea condiției esențiale de cvorum prevăzute de articolul 115 alin.1 din legea nr.31/1990, cu motivarea că acționarul majoritar nu a acordat mandat special pentru a fi reprezentat. A susținut că în cauză sunt incidente prevederile articolului 125 alin. 5 din legea nr.31/1990 chiar și dacă s-ar admite că există mandat din partea acționarului majoritar și că încălcarea incapacității speciale

prevăzute de această normă legală atrage nulitatea hotărârii în condițiile articolului 948 alin. 1 Cod civil, anume pentru lipsa capacitatii de a contracta.

A formulat apărări și cu privire la cererile de intervenție în interes propriu, pe care le-a apreciat inadmisibile în principiu.

Cu titlu de cerere reconvențională a solicitat ca instanța să constată nulitatea absolută a hotărârii A.G.E.A. din 15 aprilie 2007 pentru neîndeplinirea condiției esențiale de cvorum prevăzută de articolul 115 alin.1 din legea nr. 31/1990, dar și pentru încălcarea incapacității speciale prevăzută de articolul 125 alin.5 din legea nr.31/1990, care atrage lipsa capacitatii de a contracta, în condițiile articolului 948 alin. 1 Cod civil .

În susținerea cererii de intervenție în interes propriu, NĂSTASE RALUCA EUGENIA a arătat că interesul este dat de calitatea sa de acționar al societății părâte și de dorința sa de menținere a acestei hotărâri a acționarilor. A arătat că cererea de chemare în judecată este netemeinică pentru că, dispozițiile articolului 125 alin.5 din legea nr.31/1990 instituind un motiv de nulitate relativă, dreptul la acțiune este prescris, fiind depășit termenul de 15 zile de la data publicării hotărârii atacate în Monitorul Oficial. A arătat, de asemenea , că dispozițiile articolului 125 alin.5 din legea nr. 31/1990 nu sunt incidente, întrucât nu există identitate între administratorul numit în condițiile legii nr.31/1990 și cel special numit în condițiile articolului 18 din legea nr.85/2006.

În motivarea cererii de intervenție în interesul părâtei SC APROMATCO SA, formulată de SC KOILADA INVEST SRL și de SC JIULUI INVESTMENT SRL au fost reiterate susținerile din cererea de intervenție în interes propriu formulată de aceleași părți.

La termenul din 3 decembrie 2007, EDEN LLC cu sediul în SUA a depus cerere de intervenție în interesul reclamantei, ZLATE ANDREI a depus cererea de intervenție accesorie în interesul părâtei, iar Năstase Raluca Eugenia a depus cerere de intervenție în interesul părâtei.

În motivarea cererii de intervenție accesorie, EDEN LLC a susținut că interesul personal este justificat de calitatea de acționar al societății părâte și de intenția de a se asigura că toate hotărârile acestei societăți respectă condițiile de legalitate și nu sunt de natură a-i leza drepturile. În ce privește cererea introductivă de instanță, a solicitat admiterea cu aceeași motivare de fapt și de drept ca și cea folosită în susținerea cererii reclamantei.

Cererile de intervenție accesorie formulate de ZLATE ANDREI și de NĂSTASE RALUCA EUGENIA sunt întemeiate pe aceleași motive de fapt și de drept ca și cererile pe care intervenientii le formulaseră anterior în susținerea interesului propriu.

La termenul din 19 noiembrie 2007, tribunalul a respins cererile de intervenție în interes propriu, cu motivarea că s-a solicitat anularea hotărârii AGA și nu s-a invocat un drept propriu. La același termen de judecată, reținând că, formal, cererea sprijină interesul părâtei, tribunalul a încuviințat în principiu cererea de intervenție în interesul părâtei formulată de SC KOILADA INVEST SRL și SC JIULUI INVESTMENT SRL. Cu privire

la aceeași cerere, la termenul din 17 decembrie 2007 tribunalul a admis excepția lipsei calității de reprezentant și în consecință a anulat cererea de intervenție, reținând că nu este întrunită condiția articolului 8 alin.3 din actul constitutiv privitoare la reprezentarea societății în relațiile cu terții exclusiv pe baza semnăturilor conjuncte ale ambilor administratori.

Tot la termenul din 17 decembrie 2007, tribunalul a încuvîntat în principiu cererile de intervenție accesorie formulate de EDEN LLC, ZLATE ANDREI și NĂSTASE RALUCA EUGENIA, reținând în privința cererilor de intervenție în interesul părâtei că nu este obligatoriu ca interesul celui care intervine să fie identic cu cel al părții pentru care intervine și că interesul judiciar trebuie să fie identic, acesta fiind de a menține sau anula hotărârea A.G.A..

În ce privește cererea de intervenție accesorie formulată de ZLATE ANDREI, la termenul din 28 ianuarie 2008, astfel cum rezultă din încheierea de dezbatere (fila 266 a dosarului de fond), tribunalul a constatat că, potrivit înscrisurilor depuse la acel termen, intervenientul ZLATE ANDREI nu are calitate procesuală activă în cererea de intervenție, deoarece nu a dovedit că a fost sau că este deținător de acțiuni la SC APROMATCO SA.

Prin sentința comercială nr.1585 din ședința camerei de consiliu de la 4 februarie 2008, tribunalul a admis excepția inadmisibilității cererii de chemare în judecată și în consecință a respins această cerere. A respins cererea de intervenție în favoarea reclamantei TOMA AURICA, formulată de intervenienta EDEN LLC și a admis cererea de intervenție în favoarea părâtei SC APROMATCO SA, formulată de intervenienta NĂSTASE RALUCA EUGENIA.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut în esență că reclamanta a învestit instanța cu o cerere de constatare a nulității absolute a hotărârii A.G.E.A., cerere care, fiind formulată în condiții de apărare juridică calificată, nu poate fi recalificată de instanță, aceasta fiind una dintre cele mai elocvente expresii ale principiului disponibilității acțiunii civile.

În ce privește motivul de nulitate invocat de reclamantă, a apreciat că nu vizează nulitatea absolută, întrucât interdicția prevăzută de articolul 125 alin.5 din legea nr.31/1990 nu vizează ocrotirea unor relații cu incidentă asupra ordinii publice ori asupra unor drepturi fundamentale ale omului, ci exclusiv ocrotirea intereselor acționarilor (unii față de ceilalți) și a administratorilor. A reținut și că administratorii sunt reprezentanții societății, iar prin acceptarea mandatului dat numai de către unii dintre acționari se creează posibilitatea unei conduite abuzive din partea lor, precum și intrarea în conflict de interese cu acționarii care nu i-au mandat.

În fine, prima instanță a reținut că admisibilitatea unei acțiuni vizează corespondența dintre motivele reale sau fictive invocate de reclamant și texte legale care justifică admiterea cererii, că această corespondență nu este întrunită în spătă, astfel că cererea se impune a fi respinsă ca inadmisibilă, fiind inutil a mai analiza celelalte susțineri și

excepții ale părților, cu consecințele corespunzătoare asupra modului de soluționare a cererilor de intervenție.

Împotriva acestei hotărâri, în termen legal au declarat apel motivat reclamanta TOMA AURICA și intervenienta în interesul reclamantei EDEN LLC, cauza fiind înregistrată sub același număr unic la 1 aprilie 2008 pe rolul Curții de Apel București – Secția a V-a Comercială.

În motivarea apelului, a fost criticată hotărârea pentru greșita dezlegare dată interdicției propter rem prevăzută de articolul 125 alin. 5 din legea nr.31/1990, pentru aplicarea greșită a dispozițiilor articolului 132 alin.3, raportat la articolul 125 alin.5 și la articolul 115 din legea nr. 31/1990 și pentru încălcarea principiilor preeminenței interesului social și majorității la vot, care au ca finalitate ocrotirea interesului general.

Au reiterat susținerea referitoare la generarea majorității la vot prin încălcarea interdicției prevăzute de articolul 125 alin.5 din legea nr.31/1990, au subliniat poziția procesuală a părâtei SC APROMATCO SA, care valorifică principiul disponibilității voinței procesuale și care reprezintă un act de achiziție expresă raportat la preeminența interesului societar.

Au susținut că motivele invocate în cererea de chemare în judecată vizează nulitatea absolută, întrucât norma încălcată privitoare la formarea voinței sociale are caracter de ordine publică, având ca scop să ocrotească deopotrivă pe acționari și creditul general. Această normă – au susținut apelantele – circumstanțiază funcția socială a dreptului de vot și urmărește să prevină manipularea cvorumului și a majorității statutare, necesare în aprecierea validității voinței sociale și pentru ocrotirea creditului general.

Apelantele au susținut și că rațiunea pentru care legiuitorul a prevăzut expres incapacitatea este generată de prezumția irefragabilă de fraudă la vot, fiind aplicabil principiul quod contra tenorem rationis introductum est, non est producendum ad questias și că norma specială consacrată în articolul 125 alin. 5 din legea nr.31/1990 este edictată pentru complinirea normei generale prevăzute de articolul 115 din același act normativ, ea determinând, la nivel obiectiv, registrul legal de apreciere a existenței și validității voinței societare, respectiv a consumămantului persoanei juridice ca subiect de drept.

Au invocat literatura de specialitate care este unanimă în a considera că sunt dispoziții legale de ordine publică și cele care au ca scop ocrotirea creditului, printre care cvorumul și majoritatea, încălcarea acestora fraudând, deci invalidând voința socială. Au invocat sub același aspect și decizia nr.537 din 5 februarie 2007 a I.C.C.J. – Secția Comercială.

Apelul este întemeiat în drept și pe dispozițiile articolului 282 și următoarele și 297 alin. 1 Cod procedură civilă.

La 15 mai 2008, SC APROMATCO SA a formulat întâmpinare, prin care a solicitat să se ia act și de aderarea la apelul declarat de reclamanta TOMA AURICA și de intervenienta EDEN LLC. A solicitat admiterea apelului, respingerea excepției inadmisibilității cererii de

chemare în judecată, desființarea sentinței apelate și trimitera cauzei spre rejudicare.

În motivare, SC APROMATCO SA a invocat în primul rând excepția lipsei calității procesuale pasive a intimatului – intervenient ZLATE ANDREI, în legătură cu care instanța de fond a statuat prin încheiere interlocutorie lipsa calității procesuale active, această măsură nefiind apelată de nici una din părți, care astfel au achiesat la soluția pronunțată de prima instanță pe această excepție.

Pe fondul apelului, s-a solicitat în principal respingerea excepției inadmisibilității cererii de chemare în judecată ca neavenită, cu motivarea de esență că, sub aspectul conduitei procesuale, intervenienta nu poate opune apărări contrare apărările părâtei. În această ordine de idei, au fost invocate prevederile articolelor 49 alin.3,54 și 56 Cod procedură civilă, susținându-se că intervenientul accesoriu are permisiunea de a efectua doar actele de procedură circumstanțiate de principiul disponibilității voinței juridice a celui în favoarea căruia se face cererea incidentală.

S-a susținut și că principiul accesorium sequitur principale antrenează dependența procesuală, astfel încât intervenția nu poate genera efecte de natură să conducă la anihilarea voinței juridice procesuale a SC APROMATCO SA, având în vedere achiesarea expresă a acestei societăți la cererea de chemare în judecată.

A susținut că excepția inadmisibilității este neîntemeiată pe fond întrucât dispozițiile articolului 125 alin.5 din legea nr.31/1990 circumstanțiază rațiuni de interes public, respectiv îndeplinirea condițiilor de cvorum și de majoritate statutară la vot, esențiale și de fond în aprecierea existenței și validității voinței societare. A adus același tip de argumente ca șiapelantele în susținerea acestei critici, arătând în plus că dispozițiile articolului 125 alin. 5 din lege instituie o incapacitate in personam expres prevăzută de lege, caz în care, în conformitate cu dispozițiile articolelor 948 pct.1 și 950 pct.4 Cod civil, sanctiunea actului social este nulitatea absolută.

De asemenea, SC APROMATCO SA a susținut că, generată de votul asociațiilor, voința persoanei juridice nu se reduce la o simplă însumare a voturilor, ci reprezintă o realitate de ordin diferit, care își exprimă subiectivitatea distinctă ca entitate colectivă instituționalizată.

Întâmpinarea și cererea de aderare la apel sunt întemeiate în drept și pe dispozițiile articolului 293 alin. 1 Cod procedură civilă

La 20 iunie 2008, intima intervenientă NĂSTASE RALUCA EUGENIA a formulat întâmpinare la apel declarat de apelanta TOMA AURICA și EDEN LLC și la cererea de aderare la apel formulate de SC APROMATCO SA. A formulat apărări față de motivele de apel, solicitând respingerea apelului ca nefondat.

În ce privește cererea de aderare la apel, a invocat excepția inadmisibilității și a susținut că întâmpinarea și cererea de aderare la apel sunt două acte de procedură cu funcții diferite și incompatibile,

Întâmpinarea fiind un mijloc de apărare, iar aderarea la apel o cale de atac.

În susținerea exceptiei inadmisibilității, intimata intervenientă a arătat că redactarea articolului 293 alin.1 Cod procedură civilă este clară și nu poate avea decât o interpretare, anume că poate adera la apelul părții potrivnice doar intimatul care are un interes opus părții apelante, fiind inadmisibilă cererea de aderare la apel atunci când aderantul are același interes ca apelantul. A solicitat, pe fond, respingerea ca neîntemeiate a apărărilor formulate de SC APROMATCO SA.

La termenul din 9 octombrie 2008, apelanta părătă a renunțat la exceptia lipsei calității procesuale pasive a intervenientului ZLATE ANDREI, față de împrejurarea că acesta nu figurează în citativ.

Față de actele și lucrările dosarului, de probele administrate în cauză, Curtea reține și constată următoarele:

Privitor la inadmisibilitatea cererii de aderare la apel, Curtea apreciază exceptia ca neîntemeiată și o va respinge pentru următoarele considerente:

Argumentul legat de forma în care este redactat actul procedural numit „cerere de aderare la apel” este apreciat de Curte ca lipsit de fundament.

Potrivit dispozițiilor articolului 289 alin. 2 Cod procedură civilă, intimatul are obligația de a depune întâmpinare, iar potrivit dispozițiilor articolului 293 Cod procedură civilă, el are facultatea de a formula cerere de aderare la apel.

Nici o dispoziție legală nu îl împiedică pe intimat să reunească cele două acte de procedură în cuprinsul unuia singur, atâtă vreme cât condițiile formale prevăzute generic de articolul 82 Cod procedură civilă pentru redactarea cererilor sunt respectate (iar în speță nici nu au fost contestate), iar judecătorul poate și chiar este obligat, potrivit dispozițiilor articolului 84 Cod procedură civilă, să dea actelor de procedură calificarea corespunzătoare.

În speță, Curtea apreciază că intenția de aderare la apel a intimatei părâte este dincolo de orice îndoială și că în privința actului de procedură întocmit în acest scop sunt respectate toate condițiile formale, de aceea apărarea intimatei interveniente este apreciată ca neîntemeiată sub acest aspect.

Argumentul legat de contrarietatea de interese care trebuie să existe între apelant și intimatul care aderă la apel nu poate fi primit, întrucât această condiție nu rezultă nici expres, nici implicit din economia articolului 293 Cod procedură civilă , iar principiul de interpretare legislativă ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus nu permite o interpretare care să adauge la lege. Curtea reține că în speță sunt întrunite toate condițiile de admisibilitate impuse de prevederea legală precitată, respectiv cererea de aderare la apel este făcută de intimata părătă, este formulată după împlinirea termenului de apel (care, în privința sa, a avut loc la 24 martie 2008, conform dovezii de comunicare de la fila 271 a

dosarului de fond) și tinde expres la schimbarea hotărârii instanței de fond, în privința acesteia nesubzistând nici un motiv de inadmisibilitate.

Apelul și cererea de aderare la apel sunt apreciate ca întemeiate și vor fi admise de Curte în limitele și pentru următoarele considerente:

În raport de cererea introductivă de instanță, de cererea reconvențională și de cererea de intervenție accesorie formulată de ZLATE ANDREI, Curtea apreciază că instanța de fond nu a intrat în cercetarea fondului cererilor cu care a fost sesizată și nici nu s-a pronunțat cu privire la toate aceste cereri.

Astfel, deși prin încheierea de dezbatere de la 28 ianuarie 2008 tribunalul a constatat că intervenientul ZLATE ANDREI nu are legitimare procesuală activă în cererea de intervenție accesorie, prin hotărârea pronunțată la 4 februarie 2008 nu s-a pronunțat în sensul respingerii acesteia pentru lipsa calității procesuale active.

De asemenea, tribunalul nu s-a pronunțat asupra cererii formulate de SC APROMATCO SA de constatare a nulității absolute a hotărârii AGEA din 15 aprilie 2007, deși a fost expres investită cu soluționarea unei cereri reconvenționale având acest obiect, cerere întemeiată în drept pe prevederile articolului 119 Cod procedură civilă (filele 86-90 ale dosarului de fond). Astfel, Curtea reține că intenția SC APROMATCO SA de a investi instanța de fond cu o cerere reconvențională reiese atât din titulatura actului de procedură – „întâmpinare și cerere reconvențională”, din temeiul de drept invocat – articolul 119 Cod procedură civilă, cât și din dezvoltarea motivelor de fapt și de drept ale acestei cereri, care diferă parțial de cele din cererea introductivă de instanță. Se reține că părâta invocă încălcarea incapacității speciale, propter rem, prevăzută de articolul 125 alin.5 din legea nr. 31/1990, cu consecințe asupra îndeplinirii condiției esențiale de cvorum prevăzute de articolul 115 alin. 1 din același act normativ, precum și lipsa capacitatii de a contracta, prin raportare la dispozițiile articolului 948 alin. 1 Cod civil.

Toate aceste aspecte au fundamentat convingerea Curții că părâta a înțeles ca într-un singur act de procedură să își motiveze poziția față de cererea introductivă de instanță, pe calea întâmpinării, dar și să investească instanța cu o cerere reconvențională, cerere lăsată, însă, nesolutionată de instanța de fond.

În ce privește cererea de chemare în judecată, Curtea apreciază soluția ca lipsită de fundament legal pe de o parte pentru că excepția inadmisibilității a fost greșit admisă și pe de altă parte pentru că nu s-a realizat o adevărată cercetare a tuturor motivelor de nulitate invocate.

Astfel, Curtea reține că judecătorul fondului a soluționat excepția inadmisibilității acțiunii în constatare a nulității absolute în raport de motivul de nulitate bazat pe încălcarea prevederilor articolului 125 alin. 5 din legea nr.31/1990, reținând că nulitatea prevăzută de această dispoziție legală este una relativă, ce nu poate fi valorificată pe calea procesuală

aleasă în condițiile în care cererea de chemare în judecată nu poate fi recalificată.

Dând eficiență acestei excepții, prima instanță a nesocotit împrejurarea că autoarea excepției este intimata NĂSTASE RALUCA EUGENIA, intervenientă voluntară în favoarea părâtei SC APROMATCO SA, care a arătat expres în cererea sa de intervenție că solicită respingerea cererii de chemare în judecată. În privința cadrului procesual, Curtea reține că, potrivit principiului de drept tantum devolutum, quantum appellatum, nici una dintre apelante nu a ridicat obiecțuni, poziția procesuală de intervenientă voluntară accesorie a lui Năstase Raluca Eugenia neformând obiectul controlului judiciar.

Numai că, dacă în ceea ce privește cadrul procesual poziția procesuală a părților este consolidată, controlul judiciar este solicitat și realizat în privința actelor de procedură efectuate de intervenientă accesorie. În motivarea cererii de aderare la apel, SC APROMATCO SA a invocat soluționarea excepției invocată de intervenientă Năstase Raluca Eugenia cu încălcarea prevederilor articolului 49 alin.3, raportat la articolele 54 și 56 Cod procedură civilă.

Critica este întemeiată. Poziția părâtei față de cererea de chemare în judecată este de achiesare, atât reclamanta cât și părâta solicitând ca instanța să constate nulitatea absolută a hotărârii AGEA contestate. Dimpotrivă, poziția intervenientei este de respingere a cererii de chemare în judecată, scop în care a invocat și excepția de inadmisibilitate.

Pe cale de consecință, deși strict formal intervenientă Năstase Raluca Eugenia stă în proces în interesul părâtei SC APROMATCO SA, actele de procedură întreprinse de aceasta vin în contradicție cu interesul acesteia, interes declarat expres prin achiesarea la pretenția dedusă judecății de către reclamantă. Or, câtă vreme nici o interdicție legală nu există în materia de față în sarcina societății comerciale de a achiesa la cererea de anulare a unei hotărâri AGA luată de acționarii săi, Curtea apreciază că societatea comercială, ca subiect de drept de sine stătător, este suverană în a-și determina în mod exclusiv interesul și în exprimarea poziției în proces, interesul neputându-i fi impus de un terț, fie acesta chiar acționar al său. Recunoașterea dreptului societății părâte de a-și stabili poziția procesuală este, de altfel, expresia deplină a principiului disponibilității în procesul civil, la a cărui respectare judecătorul trebuie să vegheze.

În această situație, Curtea apreciază că judecătorul fondului nu putea examina în fond și cu atât mai puțin admite o excepție care avea un scop declarat contrar celui urmărit de partea părâtă, întrucât astfel a contravenit dispozițiilor articolului 49 alin. 3 și 54 Cod procedură civilă. În acest condiții, analiza de către Curte a temeinicieei excepției de inadmisibilitate în raport de caracterul relativ sau absolut al nulității invocate devine de prisos, câtă vreme s-a statuat asupra împrejurării că această excepție nu putea fi primită în situația specială prevăzută de articolele 49 alin. 3 și 54 Cod procedură civilă.

Tot în legătură cu modul de soluționare a excepției de inadmisibilitate, Curtea apreciază hotărârea instanței de fond ca fără temei legal, întrucât și dacă s-ar trece dincolo de interdicția expresă impusă de articolul 54 Cod procedură civilă, judecătorul fondului nu avea posibilitatea de a respinge ca inadmisibilă cererea introductivă de instanță în integralitatea ei, câtă vreme s-a pronunțat doar pe nulitatea legată de încălcarea prevederilor articolului 125 alin. 5 din legea nr. 31/1990.

Or, deși în cererea introductivă de instanță apelanta reclamantă a invocat ca temei juridic doar nesocotirea dispozițiilor articolului 125 alin. 5 din legea nr. 31/1990, din dezvoltarea motivării acestei cereri reiese că apelanta reclamantă a susținut și încălcarea condițiilor referitoare la cvorum (paragraful ultim al paginii a doua a cererii), aspect neanalizat de judecătorul fondului și neacoperit de considerentele relative la caracterul nulității invocate.

Ca atare, în ce privește cererea introductivă se reține că soluția este nelegală, pe de o parte prin prisma eficienței acordate excepției inadmisibilității, iar pe de altă parte pentru necercetarea integrală a temeiurilor invocate.

Față de toate aceste considerente, Curtea apreciază că instanța de fond a pronunțat o hotărâre fără temei legal și cu încălcarea dispozițiilor legale la care s-a făcut referire, de aceea, pentru o soluționare unitară a cauzei, admitând apelul și cererea de aderare la apel în conformitate cu dispozițiile articolelor 295 și 296 Cod procedură civilă, reținând că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor cererilor cu care a fost investită și că nici nu a făcut o cercetare a fondului cererii de chemare în judecată, va desființa sentința atacată, trimițând cauza spre rejudicare aceleiași instanțe în conformitate cu dispozițiile articolului 297 alin. 1 teza I Cod procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE

Respinge ca neîntemeiată excepția inadmisibilității cererii de aderare la apel.

Admite apelul și cererea de aderare la apel formulate de apelanta reclamantă TOMA AURICA domiciliată în București, sector 1, Calea Victoriei, nr. 40-46, sc. A, et. 8, ap. 23, apelanta intervenientă EDEN LLC cu sediul în Brașov, Cabinet de Avocat Oana -Laura Echim din str. Soarelui, nr. 1, sc. A, ap. 19, Județ Brașov și apelanta pârâtă SC APROMATCO SA cu sediul ales în București la Cabinet de Avocat Bogdan Dumitru din str. Domnița Anastasia, nr. 3, ap. 4, sector 5, împotriva sentinței comerciale nr. 1585/04.02.2008 pronunțată de Tribunalul București Secția a VI-a Comercială în dosarul nr. 31093/3/2007, în contradictoriu cu intimata intervenientă NĂSTASE RALUCA EUGENIA domiciliată în București, sector 6, str. Partizanilor, bl. M11, sc. 1, et. 7, ap. 29.

Desființează hotărârea atacată și trimite cauza spre rejudicare
aceleiași instanțe.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile libere de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică astăzi, 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTE JUDECĂTOR
EUGENIA VOICHECI MINODORA CONDOIU

GREFIER
IOANA PANDELE

Red.Jud.E.V.

Dact.I.N.

Ex.6

19.11.2008

.....
Tribunalul București
Secția a VI-a Comercială
Judecător fond: Liviu Narcis Pîrvu